

over til ganske at ophæve Næringskatten, saaledes som i sin Tid eenstemmig vedtaget af Borgerrepræsentationen; det viste sig imidlertid ved den sidste Forhandling, at Sagen var fremkommen saa sild, at der ikke var Tid til noie at overveje de Forandringer, som maatte være fornødne, naar man vilde gaae ind paa en Ophævelse af denne Skat. Der blev da ogsaa stillet et Forslag, ganske ligt det, som Udvalgets Fleertal har stillet, nemlig at Loven skulde forlænges for eet Aar, men det forkastedes med 13 St. mod 12.

Det Forslag, Mindretallet har stillet, falder ligeledes sammen med et Forslag, der fremkom i Borgerrepræsentationen, og som der blev vedtaget med 16 Stemmer imod 10, men det er siden, ifølge de Bemærkninger, der ere fremkomne fra Magistraten, og efter hvad den ærede Indenrigsminister har fundet rigtig, blevet forandret. Udvalgets Fleertal har saaledes ikke stillet andet Forslag, end at det foreslagte Lovudkast's Gyldighed skulde indskrænkes til eet Aar, og altsaa ophøre med Udgangen af 1859, hvorimod Mindretallet deels har stillet et derfra afvigende Forslag, deels et Realitetsforslag med Hensyn til § 1. Det er nu saa, at Mindretallets Forslag til § 1 og Fleertallets Forslag gjerne kunne forenes; fordi man vedtager Fleertallets Forslag om at indskrænke Lovens Gyldighed til et Aar, kunde man gjerne vedtage Mindretallets Forslag om, at Skatten i den Tid skulde lignedes halvt paa hver af de omhandlede Ligningsmaader, men Udvalgets Fleertal har dog ment, at, naar man indskrænker Lovens Gyldighed til et Aar, vilde det være rigtigst at lade det blive ved det Bestaaende, og, hvis det var muligt, kunde det derfor have en vis Interesse, ved Afstemningen først at komme til et Resultat med Hensyn til § 8, angaaende hvor lang Gyldighed man vil tillægge Loven, idet det kunde beroe derpaa, hvorvidt man vilde gaae ind paa den Forandring, der er foreslaaet med Hensyn til § 1. Jeg idetmindste for mit Vedkommende vilde — og jeg antager, at dette ogsaa gælder om de øvrige Medlemmer af Udvalgets Fleertal — naar det først er givet, at Loven skal gælde til 1863, foretrække Mindretallets Forslag til § 1.

Müller: Det, der under nærværende Sag handles om, er Udredelsen af Kjøbenhavns kommunale Afgifter ved Communens egne Beboere. Det Forslag, som det ærede Fleertal af Udvalget har stillet, har ogsaa været fremsat i Borgerrepræsentationen, men er der blevet forkastet, og det synes derfor noget paafaldende, at man nu vil søge at sætte det igjennem i en Forsamling som denne, hvor man bestandig fremhæver det Duffelige i at bevare Kommunernes Selvstændighed. Altsaa, naar der er Tale om Et eller Andet ligeoverfor Regeringen, saa vil man nok holde paa Kommunernes Selvstændighed, men naar det kommer i Strid med hvad man selv ønsker, saa troer man at kunne sætte sig ud over det. Dette Hensyn har for Udvalgets Mindretal havt megen Betydning, og det er en af de væsentligste Grunde, hvorfor vi ikke have kunnet samstemme med Udvalgets Fleertal, naar det saa at sige strax vil have Næringskatten ophævet. — Men dertil kommer en anden Betragtning, som er en almindelig anerkjendt Sandhed, den nemlig, at enhver gammel Stat har Fortrinet for en ny, alene fordi den er gammel, og at det altid har sin store Vanskelighed at faae en gammel Stat afløst. Jeg troer ogsaa, at det i Almindelighed maa anerkjendes som Noget, der fordrer alvorlig Overveielse, og jeg antager derhos, at den lovgivende Magt ikke kan ønske at ordne dette Forhold alene for Kjøbenhavns Vedkommende, men tillige vil behandle det samme Spørgsmaal for Kjøbstædernes Vedkommende; det er Noget, der udfordrer en langvarig Forhandling, og jeg tvivler meget paa, at man vil kunne fremme denne Sag, uden at indhente Erklæringer fra Communerne omkring i Landet. Det er ikke alene dette Spørgsmaal, nemlig at forandre Næringskatten til en Formues og Leilighedskat, som det kommer an paa; der kan ogsaa være Tale om andre Foranstaltninger. Jeg skal tillade mig at nævne en Maade, som der idetmindste kan være Spørgsmaal om, og det er den, om man ikke i Lighed med hvad man gjorde ved den gamle Hartkornskat, kunde forvandle denne Næringskat til et fast Beløb; om man f. Ex. sagde: I en meget lang Række af Aar har der været udredt 50,000 Rd.